

ว่าจะทำให้เกิดขึ้นได้อย่างไร ถ้าหากว่าเขาได้ทำตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งเป็นคำสอนสากล มรรคผลนิพพานเป็นของสากลของทุก ๆ คน ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง ถ้าทำตามนี้ได้ป่านนี้ก็บรรลุเป้าหมายกันไปนานแล้ว เพราะฉะนั้นจึงต้องตกมาเป็นหน้าที่ของพวกเรา เพราะเรารู้ว่าเราเกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายของชีวิต เราก็จะต้องเร่งขวนขวายไปสู่เป้าหมายของชีวิตให้ได้

เราทราบกันแล้วว่ามรรคผลนิพพานอยู่ในตัว ไม่ได้อยู่ที่ไหน แต่การจะไปถึงตรงนั้นได้ต้องมีบุญบารมีมาก ๆ ต้องปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว และพระรัตนตรัยในตัวนั้นแหละท่านจะพาเราข้ามพ้นวิภวสังสารไปสู่ฝั่งพระนิพพานได้ ก็ต้องเป็นหน้าที่ของพวกเราที่จะต้องรับภารกิจนี้ต่อไป

เพราะฉะนั้น คำขวัญของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาที่ว่า **เมื่อเราสว่าง โลกก็สว่างด้วย** ไม่ใช่ตั้งขึ้นมาให้หู ๆ ดูดี แต่ตั้งขึ้นมาเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของเราว่า มีภารกิจอันยิ่งใหญ่รอคอยเราอยู่ ภารกิจนั้นจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นเราจะต้องเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวให้ได้ เพราะ **เมื่อเราสว่างโลกก็สว่างด้วย**

๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

วางความเชื่อดั้งเดิมไว้ชั่วคราว

นับจากวันเข้าพรรษามาได้ ๕๕ วันแล้ว เหลืออีกเพียง ๓๕ วัน ก็จะออกพรรษาแล้ว เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เดี่ยววันเดียวคืนเดียวก็จะหมดเวลา

แล้ว เวลาแห่งการสร้างบารมีด้วยกายมนุษย์มันกระชั้นเข้ามาเรื่อย ๆ ภายในพรรษานี้เรานับกันวันต่อวันเลย เพื่อที่เราจะได้ไม่ประมาท ไม่ชะล่าใจว่ายังเหลือเวลาอีกตั้งเยอะในพรรษา ซึ่งความจริงแล้วมันไม่ได้นานเท่าไร

พรรษานี้เราตั้งใจกันว่าจะประพฤติปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ เพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายในตัว ไม่ว่าจะเป็นพระหรือคฤหัสถ์ เพราะฉะนั้นพระต้องเห็นพระ เณรต้องเห็นพระ โยมก็ต้องเห็นพระ พรรษานี้ก็เลยตั้งชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม คำเต็มคือ บรรลุพระธรรมกาย เป็นพระรัตนตรัยในตัวซึ่งมีอยู่ทุก ๆ คนในโลก ไม่ว่าเชื้อชาติศาสนาหรือเผ่าพันธุ์ใดก็ตาม จะเชื่อหรือไม่เชื่อ รู้หรือไม่รู้ก็แล้วแต่ ทุกคนล้วนมีพระรัตนตรัยในตัว

ไม่ว่าเราจะไปเกิดในครอบครัวที่มีความเชื่อแตกต่างจากชาวพุทธก็ตาม หรือจะปฏิเสธพระแคไหนด เจอพระพุทธรูปก็ทุบบ้าง ทำลายบ้าง ไม่อยากเห็นบ้าง หรือให้เอาออกจากห้องก็ตาม แม้จะปฏิเสธแคไหนดก็ยังมีพระรัตนตรัยอยู่ในตัว แต่เราไม่รู้ เพราะไม่ให้โอกาสตัวเองได้ศึกษาเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตเพิ่มเติมจากความรู้ที่เราเคยได้ยินได้ฟัง มาจากบรรพบุรุษ หรือจากครอบครัวที่เขาเล่าสู่กันฟัง

เราปิดหูปิดตาตัวเอง เหมือนอยู่ในกรอบ อยู่ในเส้นรอบวง แต่ถ้าหากเราตัดเส้นรอบวงออก ลืมไปชั่วคราวว่าเรามีความเชื่ออย่างไร แล้วทำใจให้เป็นอิสระ ทำใจให้เป็นสากล ไม่ว่าความรู้อะไรเราศึกษาทั้งนั้น เหมือนเวลาเราเข้าเรียนในโรงเรียน ตั้งแต่ชั้นประถม มัธยม เตรียมอุดม อุดมศึกษา มีความรู้อะไรเราก็คือศึกษาทั้งนั้น ความรู้เป็นของสากลเหมือนอากาศที่ทุกคนขาดไม่ได้ เมื่อศึกษาแล้วก็ใช้สติปัญญาพิจารณาเอาว่าควรจะเชื่อ

หรือไม่เชื่อแค่นั้น ดีกว่าปิดหูปิดตาปิดโอกาสตัวเอง มันต้องเปิดโอกาสให้กับตัวเองได้ศึกษาความรู้อันยิ่งใหญ่และเป็นความรู้ที่แท้จริง

จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็แล้วแต่ ทุกคนล้วนมีพระรัตนตรัยอยู่ในตัว ไม่เชื่อก็ลองดูสิ ถ้าไม่มีก็เจ้ากัน เท่าทุน ไม่มีขาดทุน ดังนั้นควรจะมาศึกษา อย่าให้โอกาสเป็นวิกฤติ ตอนนี้ความรู้ที่แท้จริงยังมีอยู่ ยังถูกบันทึกเก็บเอาไว้ และยังมีผู้ที่ได้ศึกษาเรียนรู้ไปถึงในระดับหนึ่งแล้ว เรายังแข็งแกร่งสดชื่นควรจะให้ออกาสตัวเองได้มาศึกษา ถ้าเราปล่อยจนกระทั่งถึงวัยชราแก่หง่อม เป็นอัมพฤกษ์ เป็นหมอน เป็นหวด เป็นป่วนวอดไปแล้ว หรืออยู่บนเตียงผู้ป่วยแล้วก็ไม่ใช่โอกาสก็จะเป็นวิกฤติ ถ้าไม่เตรียมเนื้อเตรียมตัวให้ดี

สักวันหนึ่ง ถ้าเราไม่ตายด้วยอุบัติเหตุ เราต้องอยู่บนเตียงผู้ป่วยแน่นอน ไม่ว่าเตียงนั้นจะอยู่ในบ้านหรือนอกบ้านก็ตาม อย่างไรก็ตามก็ต้องอยู่ ถ้าไม่เตรียมตัวไว้ เราไม่พร้อมนะลูกนะ ไม่พร้อมนี่เป็นอันตรายสำหรับชีวิต เพราะว่ามันมีสูตรชีวิตอยู่ สูตรที่จะไปสู่ปรโลกขึ้นอยู่กับความหมองความใสของใจ ถ้าใจผ่องใสไม่เศร้าหมองก็เป็นรหัสผ่านไปสู่สุคติโลกสวรรค์ ถ้าใจหมองไม่ผ่องใสก็เป็นรหัสผ่านไปสู่อบาย ตรงนี้อันตรายสำหรับเรา

เพราะฉะนั้น เตรียมเนื้อเตรียมตัวของเราให้ดี สักวันหนึ่งเราจะต้องมีสภาพอย่างนั้น มันหมดเรี่ยวหมดแรงเลยนะ แต่ถ้าเราเตรียมตัวอย่างดี แม้อยู่บนเตียงผู้ป่วย ขยับเนื้อขยับตัวไม่ไหว ก็ป่วยอย่างสง่างาม อย่างองอาจ ไม่หวาดหวั่นในมรณภัย ไม่ตีโพยตีพาย ไม่วิตกกังวลว่าตายแล้วจะไปไหน ก็ไม่รู้ บุญกุศลเราก็ไม่ได้ทำเอาไว้ ถ้าเกิดนรกมีจริงเราทำจะแย่ จะได้ไม่ต้องไปนอนกลุ้มกันตอนนั้น